

nuværende retstilstand, kan henvises til den af Næringslovkommissionen i januar 1965 afgivne betænkning II.

Ved udarbejdelsen af bemærkningerne til dette lovforslag har man i øvrigt i det væsentlige benyttet de i betænkningen anførte motiver.

Da de i næringslovens afsnit II i øvrigt indeholdte bestemmelser om særlige næringer udskilles fra næringsloven, har man fundet det naturligt at foreslå, at også bestemmelserne om skibsmæglere og om varemægleres forhold optages i en særlig lov.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Efter forslaget meddeler handelsministeren på begæring beskikkelse som skibsmægler og som varemægler. Det kræves ikke, at der, som det er tilfældet efter den nugældende næringslov, skal foreligge indstilling herom fra den stedlige handelsstandsforenings bestyrelse. Den indstilling, som handelsstandsforeningerne hidtil har haft ret til at give, har da også kun været vejledende. Indstillingsretten har også stået i forbindelse med den nugældende adgang for ministeriet til at begrænse antallet af mæglere. En sådan mulighed for adgangsbegrænsning foreslås i overensstemmelse med Næringslovkommissionens flertalsindstilling ophævet.

De i stk. 2 stillede krav for at få beskikkelse som mægler svarer til de i næringsloven hidtil fastsatte.

Kravet om bopæl her i landet er en konsekvens af mæglerhvervets personlige karakter og tilsyns i øvrigt af almindelige jurisdiktionshensyn.

Under hensyn dels til, at mæglerens virksomhed i vidt omfang er rådgivende og medfører optræden på andres ansvar, dels til, at mæglere ofte på andres vegne vil være i besiddelse af betydelige pengemidler, har man, ligesom tilfældet er for advokater og statsautoriserede revisorer, anset det for rigtigt også at bibeholde kravet om, at en mægler skal være fyldt 25 år.

Det er en selvfølge, at en offentligt autoriseret mægler, der skal beskæftige sig med forhold af stor økonomisk betydning for andre, ikke selv må være under konkurs, umyndiggjort eller under lavværge-mål.

Kravet om 3 års praktisk uddannelse efter det fyldte 18. år svarer til de nuværende bestemmelser om at man for at kunne indstille sig til prøven skal have haft mindst 3 års praktisk virksomhed. Der vil dog fortsat kunne stilles krav om nogen praktisk uddannelse for at kunne indstille sig til eksamen, jfr. § 3, stk. 1. Den praktiske virksomhed skal være af særlig karakter, idet vedkommende efter det fyldte 18. år her eller i udlandet skal have været

medarbejder i en mæglervirksomhed eller i en forretningsvirksomhed, der kan antages at have givet ham fornødent kendskab til de under mæglererhvervet hørende forretninger. Når man ikke stiller krav om ansættelse udelukkende i en mæglervirksomhed, er dette begrundet dels i hensynet til personer, der har gennemgået tilsvarende praktisk uddannelse på anden måde, dels under hensyn til, at de fleste varemæglervirksomheder i modsætning til skibsmæglervirksomheder kun har en enkelt eller ganske få medarbejdere.

Man har overvejet at foreslå, at mæglere skal stille sikkerhed for eller have forsikret mod økonomisk ansvar, som de måtte pådrage sig under udførelsen af deres hverv, men man har dog ikke fundet tilstrækkelig anledning hertil, bl. a. fordi der ikke hidtil har vist sig at være behov for en sådan sikring.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at beskikkelse kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder, stemmer med gældende ret. Herudover foreslås det, at beskikkelse skal kunne nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage at han ikke vil drive mæglervirksomhed på forsvarlig måde. Man finder, at en sådan bestemmelse er nødvendig for opretholdelse af tilliden til mæglere. Bestemmelsen tager navnlig sigte på handlinger, der ikke har medført strafferetlig tiltale. Det kan for eksempel være oplyst, at ansøgeren er afskediget fra en stilling på grund af uredelighed, der ikke har medført straffesag, eller at ansøgeren i anden tilsvarende virksomhed på grov måde har tilsidesat hensynet til sine klienter. Bestemmelsen vil kunne anvendes med hensyn til såvel handlinger som undladelser, herunder fortieelser. Nægtelse af beskikkelse med henvisning til denne bestemmelse kan indbringes for domstolene i den borgerlige retsplejes former, medens nægtelse med henvisning til straffelovens § 78 kan indbringes for domstolene i strafferetsplejens former.

Til § 2.

Den i stk. 2 omhandlede løfteerklæring svarer til den, der nu anvendes.

Til § 3.

Efter forslaget vil handelsministeren med bistand af Mæglerkommissionen kunne bestemme, om mæglereksamen som hidtil skal aflægges for kommissionen, eller om denne eksamen skal aflægges på anden måde, f. eks. på en højere læreanstalt i forbindelse med gennemgået dagskoleundervisning.

Hjemmelen for handelsministeren til at meddele beskikkelse til personer, der i udlandet har aflagt